

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ବାରତତା ଦିଅ ଯେ ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଦୃଷ୍ଟ ହେଲା - ଯଦି ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ, ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗର ସମ୍ପଦତ୍ତ ମିଳିଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଶସ୍ତ୍ରା ସତ୍ତ୍ୱା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ?

ଉତ୍ତର:- ଏହି ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚାଲି ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ମିଳିଯିବ, ଏହା ବହୁତ ଶସ୍ତ୍ରା ସତ୍ତ୍ୱା ଅଟେ । ଏହି ସତ୍ତ୍ୱା କରିବା ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିଖାଅ । କୁହ, ଏବେ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ତେବେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବା ମେଳାମାନଙ୍କରେ ଶୋ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି କିମ୍ବା ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପଦତ୍ତ ନେବାକୁ ହେବ । କେଉଁ ସମ୍ପଦତ୍ତ? ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ସମ୍ପଦତ୍ତ ଅଥବା ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକାଂଶ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ କିପରି ନେବାକୁ ହେବ, ତାହା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ହେଲେ ହିଁ ସୌଦାଗର, ତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସତ୍ତ୍ୱା କରିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ତ' ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିବ । ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ୱାଧୀନା କରୁଥିବା ବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଏହି ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପତିତ ପାବନ ବାବା ହିଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରି ପାବନ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେବେ । କେତେ ଶସ୍ତ୍ରା ସତ୍ତ୍ୱା ଦେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମ ତେଣୁ ଯେ ପରମ୍ପରା ନୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ପବିତ୍ର ହୋଇ ରୁହ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ଯଦି ଏହି ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମରେ ପାବନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ ପାବନ ଦୁନିଆର ବରସା ନେଇପାରିବ । ସତ୍ତ୍ୱା ବହୁତ ଶସ୍ତ୍ରା ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ବିଚାର ଆସିଲା ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ହେଉଛି ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଦୃଷ୍ଟ - ପବିତ୍ର ହୁଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସତ୍ତ୍ୱଗମୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦେବତାମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ । ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ତିଟି ଧାରାଲତ ସାବରେଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବରସା ରୁପେ ମିଳିପାରିବ । ତେଣୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତମୋପରଧାନରୁ ସତୋପରଧାନ କିପରି କରିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଖରଚ୍ଚ ତ' ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିନା ଖରଚ୍ଚରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜଧାନୀର ସ୍ୱାଧୀନା ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କିଛି ବି ଓଲଟା ପାଲଟା କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର କେବେହେଲେ କୌଣସି ଖରାପ ବିଚାର ଆସେ ନାହିଁ । ମୁହଁରୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି କିଛି ବାଣୀ ବାହାରେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ହେଲେ ହିଁ ସର୍ବଗୁଣସମ୍ପଦନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ...। ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ତେଣୁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କୌଣସି ବି ଖରାପ କାମ କରିବାର ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ, ସେହି ଗୁଣକୁ ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରଣ କରିପାରିବ କାରଣ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ତୁମର ଏହା ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ, ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ଅମରଲୋକ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ବିନାଶ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅମରପୁରୀର ସ୍ୱାଧୀନା ହେଉଥିବ । ଏହା ସେହି ମହାଭାରୀ ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଅଟେ, ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶାସ୍ତ୍ରରେ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ଲଢ଼େଇ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ପତିତ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ପରମ୍ପରା ଏହି ଢ଼ାଞ୍ଚା ଦୁନିଆରେ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଫି ବିକାରର ନିଶା ରହୁଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ତୁମେମାନେ ମାଷ୍ଟର ଗତ୍ ତ' ହେବ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଗତ-ଗତେଡ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କୁହନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବରସା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତ' ଭାରତ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କରତ୍ତବ୍ୟ ହିଁ ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ଯେ କୌଣସି କଥା ପରଥମେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସେ ତା'ପରେ ମୁହଁରୁ ବାହାରେ, ତାହା କର୍ମରେ ପରିଣତ ହେଲେ ସେଥିରେ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ । ବିକର୍ମ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୁଏ କାରଣ ଏହା ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାକି ଯେତିକି ଆଶୁଷ ଅଛି ସେହି ସମୟରେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର । ପ୍ରତିଦିନ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୋଇ ମୋ' ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ, ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ

। ବାବା ନିଜ ଚରଫରୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିଆସୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବରହମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛି । ସିଏ ହେଲେ ଶିବବାବା, ଇଏ ହେଲେ ଦାଦା ସେଥିପାଇଁ ସବୁବେଳେ ବାପଦାଦା ବୋଲି ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବା, ବରହମା ଦାଦା । ବାବା କେତେ ବଡ଼ ସଭା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ମୁତସୁଲୋକର ବିନାଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଉପସ୍ଥିତ, ଯେତେବେଳେ କି ଅମରଲୋକର ସ୍ଵାପନା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ପରଦର୍ଶନୀ ମେଳା ଆଦି ଏଇଥିପାଇଁ କରିଥା'ନ୍ତି କି ଯାହାଦ୍ଵାରା ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର କଲ୍‌ସ୍ଵାଣ ହେବ । ବାବା ଆସି ଭାରତରେ ରାମରାଜସ୍ଵର ସ୍ଵାପନା କରୁଛନ୍ତି । ରାମରାଜସ୍ଵରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହିଁ ରହୁଥିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହି ଝ ବିକାରକୁ ହିଁ ମାୟା କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ ତୁମେମାନେ ଜଗତଜିତ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ଜଗତଜିତ ଅଟନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଜଗତଜିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଇଥିଲେ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଲୋକମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଶିଯିବେ ତେବେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ରାଜତ୍ଵ କରିପାରିବେ । ପରନ୍ତୁ ଏପରି ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ । ଏହି ବୋମା ଆଦି ଯେତେ ସବୁ ତିଆରି ହୋଇଛି ସେ ସବୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ପ୍ରତି କଳ୍ପ ଏହିପରି ନୂଆ ଦୁନିଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହେଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ରାଜସ୍ଵ ହେବ, ଯାହାକୁ ରାମରାଜସ୍ଵ କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ନ ଦାଣିବା କାରଣରୁ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ରାମ ରାମ ଜପ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଧାରଣ ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଶିବବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ଏବେ ପୁରୁଷାରଥ କରିବ ବା ନ କରିବ ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଯଦି ଚାହିଁବ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବ, ଯଦି ନ ଚାହିଁବ ତେବେ ନ ବତାଇ ପାର । ପରଦର୍ଶନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପିଲାମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍‌ସ୍ଵାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ଶସ୍ତା ସଭା ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ଅନ୍ତମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରହିଲେ, ଶିବବାବାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିଲେ ତୁମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । କେତେ ଶସ୍ତା ସଭା । ଯେଉଁଥିରେ ଜୀବନ ବଦଳିଯାଉଛି । ମନ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସବୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ସବୁ ସମାଚାର ଆସୁଛି । ରାଖୀ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଶଲେ କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ବରତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ କି ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ, ଏଠାରେ ତ ପବିତ୍ର ରହିବା ଅସମ୍ଭବ । ସେହି ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏବେ ସତ୍ତ୍ଵମୟୁଗ ଅଟେ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଲାବାଲା ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମ ପରମପିତା ପରମାତମା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ମାୟାରୁପୀ ଝ ବିକାର ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ ତୁମେମାନେ ଜଗତଜିତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ପବିତ୍ର ନ ହେବୁ । ଏହା ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ସଭା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ । କୁହାଯାଏ ମାୟାଦିତେ ଜଗତଜିତ୍ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ମାୟାକୁ ଜିତିବାର କଥା । ପରମପିତା ପରମାତମା ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ବାବା ଏହି ସତ୍ତ୍ଵମୟୁଗରେ ଆସି ବର୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ସରବୋତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁ କଥାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି ପରନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ଏହି ପଏଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପରେ ପୁଣି ମନେପଡ଼ୁଛି ଯେ, ଭାଷଣରେ ଏହି ଏହି ପଏଣ୍ଟ ସବୁ ବୁଝାଇନାହିଁ । ବୁଝାଇବାର ପଏଣ୍ଟ ତ' ବହୁତ ଅଛି । ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଓକିଲମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ପଏଣ୍ଟ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପଏଣ୍ଟ ମନେପଡ଼ିଥାଏ ପୁଣି ଲଜିଆନ୍ତି । ତାକତରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ମନେ ପଡ଼ିଥାଏ ଯେ - ଏହି ରୋଗ ପାଇଁ ତ' ଏହି ଓଫିସ୍ ଠିକ୍ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଏଣ୍ଟ ରହିଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ପଏଣ୍ଟ ବୁଝାଉଛି । ପରନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ... କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି କାହାକୁ ପତିତ ବୋଲି କହିବ ତେବେ ବିଗିଡ଼ିଯିବେ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସତ କହିଥାନ୍ତି - ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମିଛ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସାପ ବି ମରିବ କିନ୍ତୁ ବାଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୂଷାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ ଗରହଣ କର । ମୂଷା ଏପରି ଉପାୟରେ କାମୁଡ଼ି ଦିଏ ଯେ, ରକ୍ତ ବାହାରେ ପରନ୍ତୁ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସବୁ ପଏଣ୍ଟ ରହିବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶୁଣାଇବାବାଲାଙ୍କଠାରୁ ବାବାଙ୍କର ଆହୁରି ଅଧିକ ପରିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ । ତେବେ ବାବା ନିଜେ ବସି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେବେ । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେପରି ସେମାନେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ପବିତ୍ର ରହିବା ତ' ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଏହି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରହିଲେ ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବୁ । ଭଗବାନୁବାଚ - ଯଦି ଏହି ଅନ୍ତମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ରହିବ, ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି - ତୁମାମାନେ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇପାରିବ । ଆମେ ତ ପ୍ରତିକଳ୍ପ ଏହି ବର୍ଷା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଯାହାକୁ ସେବା କରିବାର ସଭକ ଥିବ ସିଏ ଭାବିବ ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବୁଝାଇବି । ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏହିଭଳି ଦୌଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ତ' ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସେ କେତେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜର ନାମକୁ ବିଖ୍ୟାତ କରି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ପରଦର୍ଶନୀ

ମେଳାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ, କିଏ କିପରି ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଚିଚରମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ନ କରିବା ଦରକାର - କିଏ କିପରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବା ସିଦ୍ଧି ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପୁଣି ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ଆଦିଦେବ, ଆଦିଦେବୀ ଅଟନ୍ତି । ଚତୁର୍ଭୁଜ ଚିତ୍ରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଭୂଜା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର, ଦୁଇ ଭୂଜା ନାରାୟଣଙ୍କର । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ୪ ଭୂଜା ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ହିଁ ଏହା ଯେ ସେ ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ହିଁ ଚତୁର୍ଭୁଜ ଅଟନ୍ତି ।

ପୁରଦର୍ଶନୀରେ ତ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଯାଉଛି । ରଥକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କହିଥାନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଜୁନ ରଥରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରଥ ଚଳାଉଥିଲେ । ଏ ସବୁ ହେଲା କାହାଣୀ । ଏବେ ବାବା ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର କଳ୍ପ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ରଖାଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପ ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯିଏକି ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ମତର ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ହିଁ ଏକମତ ଅଟେ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁହାଯାଏ, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନୁହେଁ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ କି ଅଳ୍ପ ଶବ୍ଦରେ କିପରି ଏ କଥା ବୁଝାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଅନତିମ ଜନ୍ମରେ ୫ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟର ମାଲିକ ହେବ । ଏହା ତ' ଶସ୍ତା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତନର ଦାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନରତନ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରସଭାରେ କେହି କେହି ସବ୍‌ଜପରୀ, ଯୋଗରାଜ ପରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଗହଣା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରହିଥାଏ ନା ସେଥିପାଇଁ ୯ ରତନ ଦେଖାଯାଇଛି । ଏ କଥା ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିବେ ସିଏ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ପଦ ତ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ । ପିଲାମାନେ ତ ଏ କଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ବାବାଙ୍କ ମାଲାର ଦାନା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯେତେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସମରଣ କରିବୁ ସେତେ ଆମେ ଯେପରିକି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବୁ । ପାପ ମଧ୍ୟ ଜଳି ବିନାଶ ହେବ ।

ଏହି ପାଠ କିଛି ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ନୁହେଁ କେବଳ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁହଁରୁ କେବେ ବି ପଥର ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ମୁହଁରୁ ସବୁବେଳେ ପଥର ବାହାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହିଁ ହେବେ । ଯିଏ ରତନ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଏ କଥା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଦିକ୍ଷାସୁମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ - ପତିତ ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକ୍ତି-ଦୀବନମୁକ୍ତିଦାତା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ କହୁଛନ୍ତି - ହେ ଭାରତବାସୀ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମୁତ୍ୟୁଲୋକର ଏହି କଳିଯୁଗୀ ଅନତିମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ରହିଲେ ଏବଂ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କ ସହ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗବଳର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ହେଲେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବଭଳି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ବିଶ୍ଵରେ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦୈବୀ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ପଦ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ପରନ୍ତୁ ଆସନତା ମହାଭାରୀ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ବାବା ଆମକୁ ବର୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଯିଏ ଯେତେ ପଢ଼ିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ବାବା ତ ନିଜ ସାଥରେ ହିଁ ନେଇକରି ଯିବେ ତେବେ ଆମକୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଶ୍ରୀରାମ ବା ଏହି ଦୁନିଆର ଚିନ୍ତା କରିବା କ'ଣ ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମୟ । ଏଭଳି କଥା ସବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚିନ୍ତନ ମନଥନ କରିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଆଜ କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ କରୁ ଅନତିମ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିବ, ତା'ପରେ ଆଉ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବେ ଦୁନିଆର ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ବାକି ଅଛି, ଭାବିବେ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବା ଦରକାର । ସେବା କରିଲେ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ରାସତା ବତାଇବ, ସେତେ ଖୁସି ମିଳିବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତ ଭାଗ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ' ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କେହି ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ୁଛନ୍ତି, କେହି କରୁନାହାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ କୋଟିପତି, ପଦମପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ । ଆର୍ତ୍ତ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତନ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ, ପଥର ନୁହେଁ । ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଏପରି କର୍ମ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିଦେବ ।

(୨) ଏହି ଅନତିମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ସଦା ସୁଖୀ ଭବ ।
ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଵରୂପ ସଦା ଖୁସିରେ ରହିବାର ହୋଇଥିବ ।
କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷା ବା ପରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସ୍ଵରୂପ ଆସିଥିବା ପରୀକ୍ଷା ବା କୌଣସି ବି
କର୍ମଭୋଗ ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଗଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା,
ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏଭରରେଡ଼ୀ ବା ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ କୁହାଯିବ । ଯେପରି ସମୟ କେବେ ବି ଅଟକେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମକୁ
ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବି ବାଧା-ବିଘ୍ନ ରୋକି ପାରୁ ନ ଥିବ, ମାୟାର ସଂସୃଜ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଘ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ
ଭିତରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବ, ତେବେ ଯାଇ ଏଭରହ୍ଯାପୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଥା ସମୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଜାଣାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ବିଶେଷତା ସ୍ଵରୂପ ସଫଳତା ସମ୍ପଦନ ହୁଅ ।

ଏକତାର ଦୁଇଟି ଆଧାର ରହିଛି ଗୋଟିଏ ହେଲା ବିଶ୍ଵାସ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ସ୍ଵନେହ । କେବେ ବି ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବିଶ୍ଵାସ କମ୍ ନ ହେଉ,
ଜଣେ ଯଦି କିଛି କହିଲା ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାକୁ ମାନି ଯାଉଥିବ... ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକତାର ସୂତ୍ରରେ ଗୁନ୍ଥି ହେବାର ବିଧି । ପରସ୍ପର
ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକ ସ୍ଵନେହ ପରସ୍ପରକୁ ପାଖାପାଖି କରିଥାଏ । ଯେପରି ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ରହିଛି, ସେହିପରି ପରିବାର
ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ସ୍ଵନେହ ରହୁ, ଏଥିପାଇଁ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସ୍ଵାମୀମାନରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ।